12.09.2013 г. / 20:30:39

Вяра

26.09 по еретическия, †13 септември по църковния календар - Предпразненство на Въздвижение на Честния Кръст. Св. свещеномъченик Корнилий Стотник, епископ. Обновление на Иерусалимския храм Възкресение Христово. Св. мъченици Гордиан, Макровий, Илия, Зотик,

Житие на светия свещеномъченик Корнилий Стотник (I в.)

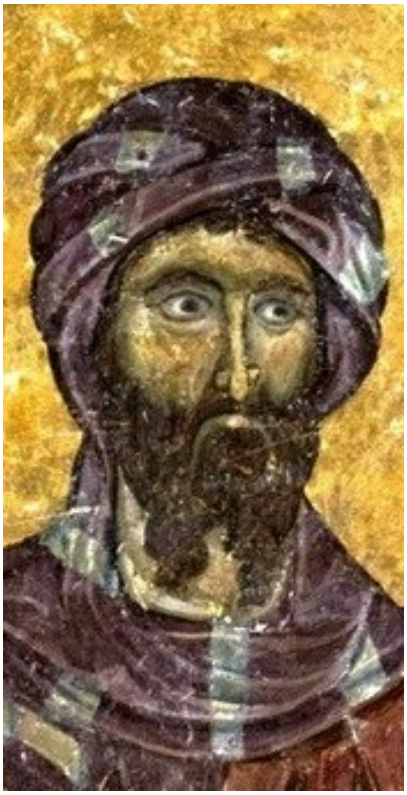

Свети свещеномъченик Корнилий Стотник. Фрамент от стара ромейска стенопис

Скоро след страданията на нашия Господ Иисус Христос, след възкресението и възнесението Му на небето, в Кесария

Палестинска се заселил един стотник, на име Корнилий, родом от Италия Тракийска. Макар и да пребивавал в тъмнината на неверието, той вече вършел делата на светлината и оставайки елин, бил подобен на християнин. Той не познавал Христа, но несъзнателно Го почитал с делата на милосърдието. Макар да живеел сред развратен свят, той бил добродетелен, както свидетелства за него свети Лука в Деянията: “Имаше в Кесария един човек, на име Корнилий, стотник от полка, наречен Италийски, мъж благочестив и богобоязлив с целия си дом; той правеше на народа много милостини и винаги се молеше Богу”. Бог не презрял добродетелите му, благоволил да го просвети със светлината на вярата и да го доведе до познанието на истината, за да не се покрият добрите му дела с мрака на неверието.Веднъж, докато се молел в дома си, този богобоязлив мъж видял ангел Божий, който му възвестил, че неговите молитви и милостини са приети от Бога. Ангелът му заповядал да прати в Иопия за Симон, наречен Петър, и да изпълни всичко, което той му каже. Корнилий веднага пратил да повикат Петър. В това време, в шестия час Петър се качил на покрива на къщата, за да се помоли. Той усетил глад и ето че пред него се явило видение, което му внушавало да не се гнуси да иде при необрязания другоплеменник, защото евреите не влизали в общение с езичници и се гнусели от тях. Видението на Петър било следното. От небето три пъти се спускал съд, сякаш голямо платнище, привързано за четирите краища, и глас му повелявал да заколи и изяде четвероногите, зверовете, влечугите и птиците, които били в него. Петър отказвал и възразявал, че никога не е ял нищо нечисто, но гласът от небето отново му наредил: - Което Бог е очистил, ти не считай за нечисто.Това видение било знамение за обръщането на Корнилий и другите езичници. Гладът на апостол Петър знаменувал глада, описан от пророк Амос: “Не глад за хляб, не жажда за вода, а жажда за слушане думите Господни”. Такъв глад имало в дома на Корнилий и при всички

езичници: както Петър желаел хляба, необходим за тялото, така те желаели хляб за душата. Съдът, привързан за четирите краища, знаменувал Църквата на Христа, утвърждавана във вярата от четиримата евангелисти. Различните нечисти животни, зверове, влечуги и птици, които се намирали в него, означавали езичниците, които по своите низки земни стремежи били подобни на безсловесни твари, обръщащи умствените си очи само към земята, без да познават размислите за небесното и да умеят да търсят по-високото от земното. По яростта си те били зверове, а по вредното за душата нечестие - отровни влечуги; по гордото си високомерие приличали на литнали високо птици. Заповядано било да бъдат заклани и изядени, тоест с острия меч на Божието слово да бъдат умъртвени старите езически животински похоти и зверски нрави, а от очистените в кръщението души и тела да бъде направена “жертва жива, света и благоугодна Богу”. Трикратното слизане на съда означавало трикратното потапяне в кръщението. Когато гласът от небето възвестил, че те са очистени от Бога, това значело, че Христос е пролял кръвта Си, умиваща душевната сквернота, не само за израилтяните, но и за езичниците.Докато апостол Петър размишлявал за това видение и пребивавал в недоумение, пратениците от Корнилий спрели пред къщата му и попитали за него. Божият Дух му заповядал, без да се двоуми да иде с тях, за да присъедини към Христовата Църква първия езичник. Когато светият апостол влязъл в къщата, Корнилий, обкръжен от всички свои роднини и приятели, го приел с почести, паднал в нозете му и се поклонил. Тогава апостол Петър го вдигнал и казал:- Вие знаете, че за иудей е непристойно да влиза при другоплеменник и да има общение с него. Но Бог ми откри, че не бива да се нарича скверен или нечист нито един човек. Затова дойдох при вас без всякакво колебание и сега питам - защо ме повикахте?Корнилий подробно му разказал за ангелското видение и помолил да го научи как да се спаси.

Апостолът започнал да му проповядва за Иисус Христос, че Той бил Бог в плът, живял на земята с хората, учел и ги наставял по пътя, водещ в Царството Небесно и сътворил много знамения и чудеса, изцелявайки всяка болест и възкресявайки мъртви със словото Си. После му разказал, че Христос доброволно пострадал и умрял, а след това възкръснал, за да освободи човека от страданията и да го възкреси от смъртта, като му дарува вечен живот, че Той ще съди живи и мъртви, че за Него свидетелстват всички пророци и всеки, който вярва в името Му, ще получи прощение на греховете. Докато апостол Петър говорел това, Светият Дух, вселявайки думите му в сърцата на слушащите, ги довел до вярата и Корнилий се кръстил с целия си дом. Той пръв от езичниците повярвал в нашия Господ Иисус Христос и след като приел кръщението, оставил всичко и тръгнал след светия апостол, който го поставил за епископ. Заедно с него и с другите проповедници той посетил много страни и ревностно се трудел, проповядвайки Христа. Когато светите Петър, Тимотей и Корнилий били в град Ефес, те научили, че идолопоклонството е особено силно в Скепсия и започнали да размишляват кой от тях да отиде там с проповед. Те хвърлили жребий и той се паднал на свети Корнилий. Като призовал на помощ Бога, той побързал да иде в града. Там живеел един княз на име Димитрий - философ, който изучил елинската премъдрост, премного ненавиждал християнската вяра и почитал езическите богове и най-вече Аполон и Дий. Като научил за пристигането на свети Корнилий, князът веднага го призовал при себе си и го попитал кой е и защо идва в града. Светият отговорил: - Аз съм раб на Живия Бог, дошъл съм тук като пратеник, за да те освободя от дълбокия мрак на неведението, да те изведа към светлината на истината и да просветля душата ти с чистия лъч на познанието. Но князът не разбрал нищо от думите на свети Корнилий и казал гневно: - Аз те питам за едно, а ти ми говориш друго. Кълна се в

боговете, ако не отговориш на всеки мой въпрос, не ще пощадя стариите ти и не ще се посвеня от белите ти коси. И така, кажи ми кому служиш и защо си дошъл тук?- Ако искаш да научиш за моята служба - отговорил свети Корнилий, - знай, че аз съм стотник. Когато чух, че ти, жена ти и всички жители на твоята област сте изпаднали в голяма заблуда, дойдох да ви избавя от демонското прелъстяване, да ви наставя на истинския път и да ви помиря с Единия Жив Бог, Който е сътворил небето и земята и всичко, което е в тях. На това Димитрий казал: - Виждам, че си обременен от старост и те щадя заради преклонните ти лета. Престани да говориш лъжи, пристъпи към нашите богове и им се поклони. Ако откажеш да изпълниш това, ще те предам на тежки мъчения и нито един бог, освен моите богове, няма да те избави от ръцете ми.- Моят Бог - отговорил свети Корнилий - може не само да ме съхрани цял и невредим от всички злини и да ме избави от човешки ръце, но и да унищожи твоите богове, да разсипе на прах истуканите им, а тебе, който напразно им се надяваш, да доведе до познанието Му! А аз никога не ще се поклоня на бесовете и на бездушните им изображения. Защото е писано: “Боговете, които не са направили небето и земята, ще изчезнат от земята и изпод небесата”. И още: “Господу, Богу твоему, ще се поклониш и Нему едному ще служиш”. Дошъл съм тук да обърна към покаяние всички, за “да се освободят от примката на дявола, който ги е живи уловил, за да изпълняват волята му”. Тогава князът казал: - Заклех се в боговете си, че не ще те пощадя и ще те подложа на жестоки мъчения, ако не принесеш жертва на боговете. - На кои богове ми заповядваш да принеса жертва? - попитал свети Корнилий.- Принеси жертва на Аполон и Дий - отвърнал властникът.- Покажи ми твоите богове - поискал светият.Князът се зарадвал и като си мислел, че той иска да им се поклони, го завел в храма на Дий. След тях вървели хора, които искали да видят как свети Корнилий ще се поклони на идолите. Когато стигнали до

храма, всички влезли вътре. Там била и Евантия, жената на княза, и синът му Димитриан, наречен на името на баща си. Щом влезли в идолския храм, Корнилий се обърнал с лице на изток и като преклонил колене, се молел така: - Боже, Който разтърсваш земята и превръщаш планините в морски бездни! С ръката на Даниил си съкрушил Ваала, умъртвил си змията, затворил си устата на лъвовете и си съхранил невредим Твоя раб. Разруши и сега тези идоли и дай на хората да познаят Твоята силна мишца!

Като се помолил така, светецът излязъл от храма. Заедно с него излязъл и княз Димитрий и всички събрали се тук хора, а Евантия и Димитриан останали вътре. И ето, внезапно станало земетресение, храмът с идолите се срутил и боговете, на които езичниците се надявали, станали на прах, а жената на княза и синът ѝ били затрупани от падналите стени. Хората се ужасили, когато видели срутването на храма, а князът не разбрал, че жена му и синът му са затрупани.Радвайки се на силата на Живия Бог, Корнилий казал на управника:- Къде са сега твоите велики богове, княже?А той, преизпълнен от ярост, казал:- Кажи ни, вълшебнико, с какви вълшебства направи така, че да паднат храмът и боговете ни?И повикал приближените си, за да се посъветва с тях как да погубят светия.Денят вече клонял към вечерта, слънцето залязвало и не оставало време свети Корнилий да бъде предаден на мъчения. Князът заповядал да му вържат ръцете и краката и така да го повесят в тъмницата, за да страда цяла нощ. Той искал на сутринта да го предаде на жестоки мъчения и да го убие. Когато светецът бил отведен в тъмницата и там повесен с вързани ръце и нозе, при княза дотичал един от робите му на име Талетон и казал:- Господине мой! Госпожата и единственият ти син загинаха в храма при земетресението.Когато чул това, княз Димитрий разкъсал дрехите си и заридал горчиво. С него плакали и старейшините

на града, а други го утешавали. Но кой би могъл да го утеши в мъката, която усетил в сърцето си при известието за внезапната смърт на жена си и сина си?Тогава князът наредил на приближените си:- Идете и махнете камъните на падналия храм, намерете останките на възлюбената ми съпруга и моя мил син и ми ги донесете.И отново горчиво заплакал. В това време при него дошъл главният жрец Варват и казал:- Чух гласовете на жена ти и сина ти, които сред срутените стени възклицаваха: “Велик е Богът на християните - Той ни опази живи от ужасна смърт чрез Своя раб Корнилий. Молете този свят мъж да ни изведе оттук, за да не загинем. Защото виждаме дивните чудеса на неговия Бог и чуваме гласовете на ангелите, които пеят: “Слава във висините Богу, и на земята мир, между човеците благоволение”!Щом чул това, князът побързал със свитата си към тъмницата при раба Божий и го намерил да ходи, защото ангел Господен го освободил от въжетата. Той паднал в нозете на свети Корнилий и казал:- Корнилие, велик е твоят Бог, Който опази съпругата ми и сина ми в разрушения храм. Моля те, рабе на Вишния Бог, иди и ги изведи оттам. Заедно с всички мои приближени аз вярвам в Разпнатия Христос, Когото проповядваш.Свети Корнилий отишъл заедно с него при разрушения идолски храм и като вдигнал очи към небето, произнесъл:- Господ, Бог на силите, “погледне към земята, и тя се тресе”, от Неговото лице падат планините и пресъхват бездните! Господи, чуй молбата на затворените, изведи от развалините Евантия и не обръщай лицето Си от нейния син, но ги освободи заради Твоето ме.Докато се молел, внезапно се разкрило мястото, където между падналите стени се намирала Евантия със сина си, и двамата излезли невредими, възхвалявайки Бога. Всички, които били видели това преславно чудо, възклицавали:- Велик е християнският Бог!Димитрий се кръстил заедно с жена си, сина си и целия си дом, а заедно с тях и двеста седемдесет и седем други граждани. Свети Корнилий останал задълго тук,

изкоренявайки неверието от сърцата на човеците и сеейки семената на благочестието. Скоро той обърнал към Христа целия град, а един уважаван мъж на име Евномий поставил за презвитер. Когато достигнал дълбоки старини и се приближил смъртният му час, той го предузнал и усърдно се молел, приготвяйки се за пътя към Господа. Той събрал при себе си всички, които обърнал от езичеството към християнството, и ги поучавал да пребивават във вяра и любов, да се упражняват в добродетелите и да преуспяват в изпълнението на Господните заповеди. Говорел им дълго и накрая чул глас от небето:- Корнилие! Дойди при Мене, защото те очаква “венецът на правдата”.Щом чул това, свети Корнилий веднага започнал да се моли, преклонил колена и казал:- Господи Боже наш! Ти ме сподоби да опазя вярата, да извърша подвиг и да победя враговете. Благодаря ти за всичко! Но те моля, Господи, от светата Си висота не отвръщай взор от Твоите раби и бъди милостив към тях, утвърди ги във вярата и ги укрепи в подвизите, прати им помощ в изпълнението на Твоите свети заповеди, за да прославят непрестанно пресветото Ти име сега и вовеки веков.И когато всички казали “амин”, той с радост предал духа си в ръцете на Господа, Който го призовавал на небесата.А княз Димитрий със съпругата си Евантия и сина си Димитриан, презвитер Евномий и останалите вярващи дълго плакали над своя отец и учител. Със запалени свещи и надгробни песнопения погребали тялото му с почести, близо до разрушения храм на Дий. И всеки ден вярващите идвали тук, кадели тамян и се молели, а на гроба му се извършвали много изцеления на болни.Изминали много години и всички съвременници на описаните събития се преставили в Господа. На следващите поколения вече не било известно къде са погребани мощите на свети Корнилий, защото мястото обрасло с тръни и гъст храсталак и никой не знаел за скъпоценното съкровище, което пазело. Веднъж се случило епископът на град Троада Силуан да се намира на това място. През нощта

насън му се явил свети Корнилий и му казал:- Дълго време вече живея тук и никой не ме навестява.Епископът се събудил и зачуден от видяното, недоумявал кой му се явява. На следващата нощ светецът отново му се явил и казал:- Аз съм стотникът Корнилий, мощите ми лежат в тръните около някогашния храм на Дий. Построй църква в мое име близо до мястото, принадлежало на Димитрий: то се нарича Пандохиум и там са погребани телата на много верни и свети братя.На сутринта епископът разказал за видението си на клира и всички се отправили към мястото, указано във видението. Те се помолили, започнали да копаят земята и скоро намерили ковчега с мощите на свети Корнилий - цели и невредими, изпускащи неописуемо благоухание. Всички се зарадвали много на това голямо съкровище. А епископът пребивавал в затруднение по повод църквата, която му заповядал да построи светецът, защото не разполагал с необходимите средства. Но и в това дело свети Корнилий побързал да му помогне. На следващата нощ той се явил на един благочестив и много богат човек на име Евгений и му заповядал да даде на епископ Силуан толкова пари, колкото трябват за църквата. Евгений разказал за видението си на епископа, дал му необходимото и светият храм бил построен и украсен с голямо благолепие. Когато дошло време да се пренесат честните мощи в новопостроената църква, събрали се много вярващи, начело с епископ Силуан и Евгений, със запалени свещи в ръце. Щом епископът с клира запял Трисветата песен, ковчегът внезапно се издигнал от само себе си и бил понесен от невидими ръце вън от църквата. Никой не смеел да се докосне до него. Всички се удивявали и ужасявали и в един глас викали:- Свят, свят, свят Господ Саваот, Който ни явява силата и чудесата Си чрез Своя раб Корнилий! Случило се, че там имало и много невярващи, които при това чудо повярвали в нашия Господ Иисус Христос. Когато влезли в храма, застанали от двете страни, защото желаели да видят как ще премине и къде ще

застане ковчегът с мощите. А той се движел направо и спрял от дясната страна на олтара. Епископът поискал да го постави в олтара, но никой не можел да го помръдне от мястото, където спрял сам. И тогава, и по-късно се извършвали много чудеса от светите и чудотворни мощи на Божия угодник. След смъртта на епископ Силуан мястото му заел Филосторгий, който убедил един иконописец на име Енкратий да украси цялата църква със свещени изображения и най-вече да се погрижи да създаде икона на самия свети Корнилий. Когато започнал да рисува, иконописецът няколко пъти изтривал цялата икона, защото чувствал, че не му се удава да изобрази лика напълно благолепно. Накрая той се разгневил и като произнесъл хулни слова против светеца, оставил иконата му, възнамерявайки да нарисува нещо друго на църковните стени. Качил се на стълбата, но се подхлъзнал, паднал долу и се ударил така, че лежал като мъртъв. Присъстващите в църквата го взели, отнесли го вкъщи и го положили на одъра едва жив, неспособен да промълви и дума, а от устата му излизали червеи. Това било наказанието му, задето се осмелил да произнесе с устата си хулни думи против светеца. Но както Сам Господ, така и светите Му раби не се гневят докрай и не негодуват вечно. Защото на сутринта този, който извел жената и сина на Димитрий живи от срутените стени, се явил и на Енкратий, взел го за ръка, вдигнал го от одъра като че от сън и станал невидим. Енкратий почувствал, че е здрав и побързал да иде в църквата на светеца, паднал пред честния ковчег с целебните мощи на Корнилий и със сълзи започнал да го моли за прошка и да му благодари, че го е помилвал и изправил от смъртния одър. Иконописецът получил двойна полза - той се изцелил от болестта и узнал лика на светеца. След това изобразил на иконата свети Корнилий така, както го видял в явлението, и прославил Христа Бога, с Отца и Светия Дух, славени вовеки. Амин.

Тропарь священномученику Корнилию Сотнику

глас 4

И нра́вом причá́стник,/ и престо́лом наме́стник апо́столом быв,/ дея́ние обре́л еси́, богодухнове́нне,/ в виде́ния восхо́д:/ сего́ ра́ди, сло́во и́стины исправля́я,/ и ве́ры ра́ди пострада́л еси́ да́же до кро́ве,/ священному́чениче Корни́лие,/ моли́ Христа́ Бо́га,// спасти́ся душа́м на́шим.

Кондак священномученику Корнилию Сотнику

глас 4

Во свяити́телех благоче́стно пожи́в,/ и муче́ния путь проше́д,/ и́дольския угаси́л еси́ же́ртвы,/ и побо́рник быв твоему́ ста́ду богому́дре. / Те́мже тя почита́юще та́йно вопие́м ти:/ от бед изба́ви ны при́сно твои́ми моли́твами,// о́тче наш Корни́лие.

Ин кондак священномученику Корнилию Сотнику

глас 4

Нача́ток святы́й тя́ Це́рковь от язы́к прия́т,/ просвеща́ющаго сию́ добродете́льными твои́ми дея́нми,// священнотаи́нниче богому́дре Корни́лие.

Молитва священномученику Корнилию Сотнику

О, великий Христов угодниче, отче наш Корнилие! На Небеси Престолу Божию предстояй, триипостасныя Его славы наслаждаяйся, телом же и ликом святым на земли в Божественных храмех почиваяй и данною ти свыше благодатию различная чудеса источаяй. Призри милостивным твоим оком на предстоящия люди, честней твоей иконе умильно молящияся и просящия от тебе целебныя помощи и заступления, простри ко Господу Богу нашему теплыя твоя молитвы и испроси душам нашим оставление согрешений. Се

бо мы, за беззакония наша не смеюще возвести очеса наша к высоте Небесней, ниже вознести глас молебный к Его в Божестве неприступней славе, сердцем сокрушенным и духом смиренным тебе ходатая милостива ко Владыце и молитвенника за ны грешныя призываем, яко ты приял еси благодать от Него недуги отгоняти и страсти исцеляти. Тебе убо просим, не презри нас, недостойных, молящихся тебе и твоей помощи требующих. Буди нам в печалех утешитель, в недузех страждущим врач, напаствуемым скорый покровитель, в скорбех готовейший предстатель и исцелитель. Исходатайствуй всем нам, яже ко спасению полезная, яко да твоими Господу Богу молитвами получивше благодать и милость, прославим всех благих Источника и Дароподателя Бога, Единаго в Троице Святей славимаго Отца и Сына и Святаго Духа, ныне и присно и во веки веков. Аминь.

Слово за обновлението на Иерусалимския храм Възкресение Христово (335 г.)

В този ден празнуваме Обновлението на преславния и превелик храм в Иерусалим - но не издигнатия от цар Соломон на планината Мориа, а на предивно устроения на Голгота от благочестивия цар Константин и достохвалната му майка Елена, които очистили и обновили святото място, осквернено от езическо нечестие.След доброволните страдания и смъртта на нашия Господ Иисус Христос, след Неговото възкресение и възнесение на небето, святото място, където се извършило нашето спасение, било поругавано и оскверняване от враговете на Христа. Особено осквернил всички свети места с бесовски идоли и жертви нечестивият Римски цар Адриан. На мястото на разрушения от Тит Иерусалим той издигнал град и заповядал да затрупат с пръст и камъни гроба Господен. На планината, където бил разпнат Господ, построил храм на

езическата богиня на разпътството Венера и поставил два нейни идола, а над гроба Господен издигнал идол на бог Дий (Юпитер). И така, там, където Божият Агнец се принесъл в жертва на Бога Отец заради нашите грехове, се принасяли нечисти жертви на бесовете и се извършвали всякакви беззакония. Също и във Витлеем, където Пречистият се родил от утробата на Пречистата Дева, нечестивият цар поставил идол на Адонис, така че и това свято място било оскверняване от срамни дела, а на мястото на Соломоновия храм построил идолско капище. Нарекъл града Елия в своя чест, защото носил името Елий Адриан, като заповядал никой да не смее да го нарича Иерусалим. Всичко това той направил, за да изтрие от земята самата памет за името на Иисус Христос. Той преименувал града, в който Господ Иисус извършил множество чудеса, и устроил бесовски капища там, където Христос бил роден, разпнат и погребан, та следващите поколения на човешкия род напълно да забравят за Него и никога повече да не спомнят местата, където е живял и учел Господ. Но самият Адриан загинал, а Царят на славата отново прославил светото място.Господ просветил със светлината на светата вяра цар Константин и майка му света Елена, вложил в сърцата им желание да обновят светия град Иерусалим - на мястото, където разрушеният храм на тялото Христово бил въздигнат за три дни, да създадат прекрасен Божий храм, да очистят всички свети места от бесовските скверни и да ги осветят. Благочестивият цар изпратил майка си с много злато в Иерусалим и писал до светейшия патриарх Макарий да вложи цялото си старание за изграждането на църква. Когато пристигнала в Иерусалим, света Елена разрушила всички капища, унищожила идолите, очистила целия град от езическите скверни и го осветила. Тя намерила и честния кръст и гроба Господен, като махнала пръстта и камъните, с които бил засипан, и в тази местност направила толкова голяма църква, че постройката ѝ ограждала и мястото на

разпятието, и мястото на погребението на Христа, защото те се намирали близо едно до друго, както отбелязва свети евангелист Иоан: “На онова място, дето беше разпнат, имаше градина, и в градината - нов гроб, в който още никой не бе полаган. Там положиха Иисуса, поради петъка иудейски, понеже гробът беше наблизо”. И така, с една църква окръжила тя и Голгота, и гроба Господен. Тази църква се нарича “Мартирион”, тоест свидетелство - свидетелство именно за възкресението, тъй като на това място е умрял и възкръснал Христос. Света Елена построила и други църкви: във Витлеем, на Елеонската планина в Гетсимания и на много свети места, като ги украсила богато. Но църквата над гроба Господен била по-хубава и по-голяма от другите. След като се завърнала при сина си, царица Елена се преставила в Господа и не успяла да види църквата готова, защото не е възможно бързо да се издигне такова голямо и дивно здание - то било завършено за десет години.Когато църквата била устроена напълно, благочестивият цар заповядал за освещаването на храма в Иерусалим да се съберат епископите от всички страни. Пристигнали много архиереи - от Витиния, Тракия, Киликия, Кападокия, Сирия, Месопотамия, Финикия, Арабия, Палестина, Египет и други страни на Африка и един епископ от Персия. Събрали се толкова много хора от цялата империя, че не всички могли да се съберат в пределите на Иерусалим. Храмът на Възкресение бил осветен на 13 септември 335 година, на тридесетата година от царуването на свети цар Константин, когато бил обновен и целият Иерусалим. Събралите се на тържеството свети отци по примера на старозаветното постановление определили занапред да се празнува денят на Обновлението на храма. Защото, както в Стария Завет Иуда Макавей очистил великото светилище Светая Светих от сквернотата на сирийското идолослужение и узаконил завинаги да се празнува обновлението му, за което се споменава и в Евангелието: “И настана тогава в Иерусалим

празник Обновение...”, тъй и в Новия Завет равноапостолният цар Константин построил като че втора Светая Светих и установил със светите отци по цялата вселена да се празнува Обновление на великата Иерусалимска църква, която е майка на всички църкви.И така, днес ще празнуваме Обновление, като благодарим на Христа Бога, Който със страданията и възкресението Си е обновил цялата твар и е очистил светата Си Църква от идолските скверни. Да се обновяваме и ние самите като храмове на Живия Бог, отхвърляйки ветхия човек и обличайки се в новия. Да се очистим от застарелите в нас злини и да започнем да вършим добри дела, да започнем нов, благочестив живот. Тогава подобно на това, както хората празнуват Обновлението на ръкотворния храм, ангелите ще празнуват обновлението на нашия духовен храм, защото за всеки грешник, който се обновява с покаяние, на небесата се радват ангелите и с тях се радва неискащият смъртта на грешника Творец на ангелите - нашият Господ Христос, на Когото слава вовеки, Амин.

Тропарь обновлению храма Воскресения Христова в Иерусалиме

глас 4

Я́коже вы́шния тве́рди благоле́пие,/ и ни́жнюю споказа́л еси́ красоту́ свята́го селе́ния сла́вы Твоея́, Го́споди,/ утверди́ сие́ во век ве́ка/ и приими́ на́ша в нем непреста́нно приноси́мая Тебе́ моле́ния, Богоро́дицею,// всех Животе́ и Воскресе́ние.

(Както благолепието на небесната твърд, така и земната красота на святото място на Твоята слава си показал, Господи; утвърди го навеки и приеми нашите непрестанно принасяни в него молитви към Тебе, по застъпничеството на Богородица, Животе на всички и Възкресение.)

Кондак обновлению храма Воскресения Христова в

Иерусалиме

глас 2

Обновле́ния ду́ха в сердца́х/ и просвеще́ние вну́тренним да́руй,/ ве́рою соверша́ющим свяще́нная обновле́ния хра́ма до́му Твоего́,/ ему́же благоволи́л еси́ созда́тися в Твое́ Боже́ственное и́мя,// Еди́не во святы́х прославля́емый.

Ин кондак обновлению храма Воскресения Христова в Иерусалиме

глас 4

Не́бо многосве́тлое це́рковь показа́ся,/ вся просвеща́ющая ве́рныя, в не́йже стоя́ще зове́м:// сей дом утверди́, Го́споди.

(Църквата се яви като многосветло небе, просвещаващо всички верни, и стоящи в нея зовем: утвърди този дом, Господи.)

В памет на светите мъченици Гордиан, Макровий, Илия, Зотик, Лукиан и Валериан († 320 г.)



Тези мъченици пострадали при Ликиний. Свети Гордиан бил от Кападокия, Макровий от Пафлагония. И двамата били юноши и заради твърдата си вяра в Христа пострадали преди останалите. А светите Зотик, Илия и Лукиан били родом от Скития и пострадали в град Томи. По заповед на княз Максим след много мъчения те били посечени с меч. Свети Валериан се преставил на гроба им, докато горчиво ги оплаквал.

В памет на светите мъченици Селевк, Стратоник, Кронид, Леонтий и Серапион (III в.)



Мъченик Кронид Александрийски

Свети Селевк бил родом от Галатия, Стратоник - от Никомидия Витинска, а светите Кронид, Леонтий и Серапион - от Египет.

След много мъчения гонителите вързали ръцете и краката на Кронид, Леонтий и Серапион и ги хвърлили в морето. Морските вълни изнесли светите мощи на брега, а ангели заповядали на християните да ги погребат. Свети Селевк пострадал в Галатия. Измъчвали го с най-различни мъчения и накрая го хвърлили на зверовете. Свети Стратоник пострадал от управителя на Витиния, който след множество мъчения заповядал да го държат за два приведени клона и после да ги пуснат. Светият мъченик бил разкъсан на части и така предал духа си на Бога.

ЧЕТИ-МИНЕИТЕ

buditeli.info © 2017